

PRÍHOVOR

MUDr. Ján BELANSKÝ, MPH, riaditeľ NsP

V záujme pacienta

Ešte v školských laviciach nám učiteľ vysvetľoval, aké máme možnosti z fyzikálneho hľadiska ovplyvniť plynutie času. A vtedy sme na hodinách fyziky pričuchli aj k teórii relativity, autorom ktorej bol taký veselý rozstrapatený sivovlasý pánik, ktorý mal na niektorej fotke aj vyplazený jazyk. Vraj Einstein. Keby ten vedel, aká je relativita bežného života!

Len pred pár dňami sme sa vyhrievali pod horúcimi lúčkami letného slnka a o ďalších pár dní nás navštívili prvé jesenné mrazáky. Akoby ten čas inak plynul. Letné mesiace ubehli rýchlym prázdninovým tempom poznačeným vyjednávaním so VŠZP a následným oznámením ministerstva zdravotníctva, že naša NsP (podobne ako 7 ďalších) nebola úspešná vo výberovom konaní na prevádzkovanie ambulancií ZZS. Taká "normálna" podpäsovka. Úder nemocniciam, ktorý sa len málo líši od tých predchádzajúcich. Bez štipky koncepcionisti v riadení zdravotnej starostlivosti a vysoko sofistikovaný v spôsobe, ako zobrať tam, kde nepostačuje, a pridať tým, ktorým už teraz prevyšuje.

Z ekonomického a zdravotníckeho hľadiska pre MZ SR nevznikol žiaden problém. Záchranky budú platené podľa predpisov, sídla staníc budú v mestách ako doteraz a pacienti budú mať istotu, že keď ich zdravie podrazí, záchranári prídu na pomoc. A doprava ho do najbližšieho zdravotníckeho zariadenia. Viac ich už nezaujímá. Bodka.

Hm... napadá mi taká kacírka paralela, že keby nemocnice boli zariadeniami v regulovanom sieťovom odvetví, len by sme sa dozvedeli, ako sa na našom ministerstve vyrokovalo zvýšenie či zníženie „zdravotníckych“ cien tak, ako je to v distribúcii plynu alebo v energetike, kde tvorba cien vychádza z reálnych nákladov na výrobu.

> > > str. 2

Záchranky - čo doteraz a čo ďalej?

Po oznámení MZ SR na jeho webovej stránke v auguste, že naša nemocnica nebola medzi úspešnými uchádzačmi o licenciu na prevádzkovanie ambulancií ZZS, o tom riaditeľ NsP MUDr. Ján Belanský bezodkladne informoval vedúcu odboru zdravotníctva TSK Elenu Štefíkovú a vedenie nemocnice. Keďže podobne v tendri MZ dopadla aj NsP Myjava, ktorá je v zriaďovateľskej pôsobnosti TSK, začali svoje kroky koordinovať. V tom čase ešte nebolo k dispozícii písomné rozhodnutie MZ SR a tak prvé kroky mohli mať len charakter „apelu“.

Po analýze úspešných a neúspešných žiadateľov na webovej stránke MZ sa ukázalo, že nielen v TSK, ale aj v ďalších VÚC boli všeobecne nemocnice neúspešnými žiadateľmi o licenciu. J. Belanský inicioval podnet na kanceláriu Asociácie nemocníc Slovenska, aby k uvedenému stavu zaujala stanovisko. Medzitým sa na Myjave rozbehla občianska iniciatíva, vedená primátorom Myjavy Pavlom Halabrinom, s nesúhlasným stanoviskom obyvateľov Myjavy a okolia k výsledku výberového konania MZ SR. Petíciu podpísalo viac ako 8500 obyvateľov a bola doručená ministerke zdravotníctva.

V tom istom čase J. Belanský informoval predsedu zdravotníckej komisie pri TSK Jozefa Čičmanca a predsedu Združenia miest a obcí Hornej Nitry Petra Juríčka o našej situácii aj s dopadmi na rozsah poskytovania zdravotnej starostlivosti v regióne po prevzatí záchraniek neštátnym poskytovateľom. Výsledkom rokovaní bola naša účasť na zasadnutí ZMOHN, ktoré otvoreným listom požiadať predsedu vlády SR o vykonanie kontroly a preverenie podmienok výberového konania MZ SR.

Medzitým sa uskutočnilo stretnutie ministerky zdravotníctva, zástupcov členov ANS a prezidenta ANS MUDr. Mariána Petka. Rokovanie bolo venované výsledkom výberového konania na vydanie licencií na ambulancie ZZS. Členovia delegácie vyjadrili nespokojnosť

so spôsobom vedenia výberového konania ako aj s podmienkami tendra. Výsledok stretnutia možno označiť ako rozpačitý, bez konkrétnych záverov a snahy úradníkov zamyslieť sa nad argumentáciou zástupcov ANS.

Vzhľadom k oznámeným výsledkom tendra sa dala očakávať aj iniciatíva v tendri na záchranky úspešnej spoločnosti Falck. Stretnutie s jej medicínskym riaditeľom MUDr. Jozefom Karašom sa uskutočnilo v prvej polovici septembra. Spoločnosť Falck deklarovala svoj záujem o prevzatie našich zamestnancov záchranky. Tých, ktorých v tohtoročnom výberovom konaní deklarovala čestným vyhlásením, že nimi disponuje. „Keď si spomeniem, - hovorí J. Belanský, - za akých podmienok sme museli v roku 2009 deklarovať pre účely tendra personálne a materiálno-technické zabezpečenie našich ambulancií ZZS, aby sme splnili prísne podmienky konania, je jasné, prečo ministerstvo podmienky tendra v roku 2013 účelovo pozmenilo... Ten účel je vo výsledkoch úplne jasne viditeľný. Ale vrátime sa k našim zamestnancom.

Neradi by sme prišli čo len o jediného profesionála, ktorého prax a skúsenosti sa môžu naplno uplatniť v nemocnici, v ktorej ich nadobudli. A okrem toho máme stále vieru, že stav, ktorý navodil výsledok tendra, nie je konečný.

Rozhodnutie MZ SR naša NsP po obdržaní napadla v zákonnej lehote. Po dôslednej analýze jeho znenia a podstaty s právnym oddelením nemocnice NsP podala príslušnú žiadosť o rozklad rozhodnutia MZ SR.

„Nebudeme ale len čakať na výsledok našich právnych krokov, - uzatvára riaditeľ J. Belanský. - Pripravujeme sa na ďalšie kolo očakávaného výberového konania MZ SR na sídla staníc ZZS, ktoré sú v našom regióne. Všeobecná nemocnica by nemala zostať bez záchrannej zdravotnej služby. Jej chýbanie v nemocnici možno prirovnať k chýbajúcej ruke na ruke, ktorá má podávať pomocnú ruku pacientom. Pacienti nášho regiónu potrebujú komplexne poskytovanú zdravotnú starostlivosť a nielen z reťaze povytňaného ohnivka.“

(ba)

Vláda myslela aj na nemocnicu

Na svojom výjazdovom zasadnutí vlády SR, ktoré sa konalo 9. októbra v Handlovej, vláda venovala pozornosť regiónu Hornej Nitry. Prerokovala najdôležitejšie otázky týkajúce sa TSK a najviac sa venovala práve okresu Prievdzia. So zástupcami okresu, ktorí sa zúčastnili pracovného rokovania, sa venovala hlavne problematike zdravotníctva, tvorby nových pracovných miest, zosuvných pásem a budovania cestnej infraštruktúry.

Ako je spokojný s rokovaním vlády v okrese Prievdzia prednosta Okresného úradu v Prievdzi a zároveň poslanec TSK za okres Prievdzia, ktorý sa podieľal na príprave výjazdového zasadnutia vlády v okrese Prievdzia a zúčastnil sa aj

pracovného rokovania, JUDr. Ing. Jozef Stopka?

- S výsledkami rokovaní vlády v našom okrese som relatívne spokojný. Vláda nechala v našom okrese 850.000 eur priamej finančnej výpomoci pre obce, mestá a nemocnicu. Takisto zaviazala rezortných ministrov formou jednotlivých uznesení, aby riešili najdôležitejšie otázky týkajúce sa zamestnanosti, budovania infraštruktúry hlavne rekonštrukcie cesty I./50, R2 a obchvatu mesta Prievdzia, riešenia zosuvných pásem v Handlovej, mestských častí Prievdzie Hradec a Veľká Lehôtka. Osobne som rád, že vláda na môj podnet podporila aj bojnickú nemocnicu sumou 100.000 eur na nákup

> > > str. 2

ANKETA

Na čo v našej nemocnici (na vašom pracovisku) ste pyšní?

MUDr. Karol Schmidt, lekár odd. patológie: - Nevieť, či som priam pyšný, ale myslím si, že sa nemusím hanbiť ani za nemocnicu ani za svoje pracovisko. V oboch týchto inštitúciách sa vyskytujú nedostatky a chyby, či už z objektívnych alebo subjektívnych dôvodov. Jedni sme lepší, druhí horší, robíme aj chyby (niekedy väčšie, inokedy len drobné), ale v globále sa nemusíme hanbiť. Nemám rád, keď počujem kritiku na celú nemocnicu za to, že na niektorom pracovisku bol pacient nespokojný, či už z objektívnych alebo iných dôvodov, a preto celá nemocnica je nanič. A ešte viac ma to mrzí, keď tým

„globálnym kritikom“ je niektorý pracovník našej nemocnice. To isté sa týka i jednotlivých pracovísk, či zdravotníckych alebo nezdravotníckych. Kritizujem tých, ktorí chybu spravili, alebo ktorí určité nedostatky zapríčinili, ale nezahadzujeme za to prácu všetkých. Iste - aj v dnešnej dobe nedostatku finančných prostriedkov (tých nebolo nikdy dosť) sa dá veľa dobrého spraviť a mnohým nedostatkom, či už v činnosti alebo v prístupe k pacientom a najmä vo vzájomných vzťahoch, sa dá veľa spraviť, aby sme mohli byť pyšní na svoje pracovisko, ale aj na nemocnicu.

A aby som bol aj trochu konkrétny, som pyšný na náš terajší pracovný kolektív, najmä na dobré vzájomné vzťahy, lebo tie nám pomáhajú pri

zodlávani pracovnej záťaže v neľahkých materiálnych i personálnych podmienkach. Ale nie sme anjeli.

Ing. Júlia Kmeťová, ved. odd. kontroly, sťažností a ref. informácií: - Na čo som pyšná v našej nemocnici? Za zariadenie na to, že pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientovi ešte stále ľudský prístup prevláda nad komerčným, v rámci oddelenia som pyšná na našich zamestnancov v tom, že ešte stále počet požadovaní ďaleko prevažuje nad počtom sťažností.

Oľga Planková, vedúca OLVaS: - Naša nemocnica bojuje s nedostatkom finančných prostriedkov. Z roka na rok je ťažšie udržať chod nemocnice. Každé

> > > str. 2

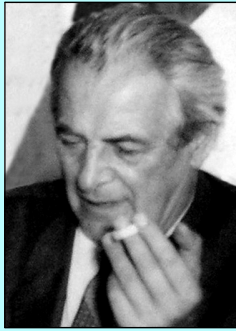
K storočnici MUDr. Jozefa Pauleho

Keď hovoríme o histórii našej nemocnice, nemôžeme nespomenúť MUDr. Jozefa Pauleho, ktorého nedožité 100. narodeniny sme si pripomenuli 6. septembra. I keď pokusy o výstavbu nemocnice v Prievidzi sa začali už v roku 1940 a pokračovali hneď po vojne, konkrétne kroky s jej výstavbou (prieskum pôdy a vyvlastnenie pozemkov pre jej výstavbu) sú spojené s nástupom MUDr. Jozefa Pauleho do funkcie riaditeľa OUNZ v roku 1952. Potom sa už nemocnica, jej výstavba i prevádzka, stala jeho „srdcovou“ záležitosťou na dlhé roky (až do roku 1973). V roku 1954 sa stal prvýkrát prednostom zdravotného referátu (neskôr vedúcim odborom zdravotníctva) okresného národného výboru (ONV), ale do zdravotnej politiky okresu bol zainteresovaný už v roku 1949, kedy sa stal členom novovytvorenej zdravotnej komisie ONV.

Rodák z Ježkovej Vsi vyrastal v Zlatých Moravciach, medicínu vyštudoval v Prahe, do Prievidze prišiel v roku 1940 ako lekár nemocnickej poisťovne, neskôr bol závodným lekárom prievidzských závodov, röntgenológom a ambulatným internistom. Lekársku prax vykonával vždy; i popri svojich funkciách.

Pri tomto výročí si na neho zaspomínali i jeho bývalí blízki spolupracovníci - emeritní primári.

Každý z nich má s ním mnoho zážitkov, či už z pracovného styku alebo zo spoločenských kontaktov. MUDr. J. Paule bol známy svojimi spoločenskými aktivitami, v ktorých (tak ako v pracovnej oblasti) mal tiež výbornú výdrž. Emer. primár patológie spomenul, ako ho dr. Paule (súč. v dobrej kondícii) vo včasných ranných hodinách po spoločenskom podujatí pri príležitosti kongresu ešte pozýval k sebe, zatiaľ čo on už ledva stál na nohách. Emer. primár chirurgie spomenul, ako ho MUDr. Paule 24 hodín po operácii pre cievnú brušnú prírodu požiadal o vybavenie formalít na dovolenku do Talianska a ako sa rozčuľoval, že jeho dobrý priateľ tam odmietal s ním ísť.

Keďže ukončenie výstavby nemocnice meškalo, plánovaný pracovník (vtedy fungovali umiestenky) sa rozpáchli po okolitých ústavoch národného zdravia. J. Paule pochodil celé Slovensko, aby zabezpečil potrebných pracovníkov, niekedy aj nie celkom v súlade s platnými predpismi.

Do funkcie riaditeľa bol trikrát menovaný a trikrát bol aj z nej odvolaný. Vedel za nemocnicu (i za OÚNZ) „podržať chrbát“. Mal autoritatívne vystupovanie, k čomu prispela i jeho vysoká postava a hlboký hlas. Ťažko mu bolo oponovať, ale voči oponentovi nebol pomstivý, ako spomenula emeritná primárka psychiatrie z vlastnej skúsenosti. Podriadených vedel „sfúknuť“, ale voči vonkajšku sa ich vždy zastal. Zaujímal sa o problémy svojich pracovníkov a keď to bolo potrebné, aj im pomohol.

MUDr. Jozef Paule sa významne zaslúžil o rozvoj zdravotníctva na Hornej Nitre a najmä o vybudovanie našej nemocnice. Možno by kompetentní mali zväziť návrh emer. primára chirurgie, aby nemocnica niesla jeho meno. Ostatní emer. primári tento návrh podporili.

(ksch)

V záujme pacienta

> > >

bu, ku ktorým sa pripočíta oprávnený zisk. Strata prevádzkovania záchraniek by pri takom modeli financovania bola finančne nebolestivá; medicínska bolesť a zdravý rozum by trpel naďalej.

Ale nechajme fikciu. Nepriaznivý ekonomický vývoj neodráža aktuálne personálne zabezpečenie NsP Prievidze. V porovnaní s predchádzajúcim obdobím ho považujeme za stabilizované. Za posledné štyri roky sme doplnili chýbajúci lekárska a ošetrovateľský personál, ktorý v predchádzajúcom období zaznamenával výraznú fluktuáciu z dôvodu hľadania si lepších pracovných príležitostí. V minulom roku v našej NsP úspešne vykonalo atestačnú skúšku 14 lekárov v rôznych medicínskych odboroch. To dáva pre rozvoj jednotlivých medicínskych odborov a aj samotnej nemocnice veľký potenciál.

Zmluvné podmienky sme počas leta menili so VŠZP. Došlo k zjednoteniu cien na JISa príslušných oddeleniach, zvýšili sa úhrady za operovaných hospitalizovaných pacientov formou operačného bonusu a nové úhradové mechanizmy sa začali uplatňovať na krátkodobé diagnostické a terapeutické pobyty pacientov na lôžku neoperačných odborov. Zvýšili sa ceny za artroskopické výkony, následne sa zrušili limity na výkony typu OHV a jednodňovú ambulatnú starostlivosť a prestali sa limitovať bonusové hospitalizácie v operačných odboroch.

Dopad uvedených zmien však môžeme zhodnotiť až s odstupom času podľa toho, ako sa odrazia vo výnosoch a, samozrejme, aj v chybových protokoloch. Ale na to sme už „zvyknutí“.

Po skončení leta VŠZP odoslala ústavným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti ponuku na zlepšenie úhrad za lôžkovú zdravotnú starostlivosť, avšak táto zmena je podmienená úpravou úhrad aj od ZP Dôvera a Union. Vedenie NsP už iniciovalo vyjednávanie o podmienkach úhrad s menšími poisťovňami. Prípadná dohoda by mohla mať vplyv na mierne zvýšenie výnosov od ZP. Nebude to však natoľko podstatné, aby ovplyvnilo náš dnešný negatívny hospodársky výsledok. A nepredpokladáme ani „ústretovosť“ menších poisťovní k diktátu tej najväčšej. Každá z nich vo vzťahu k poskytovateľom zdravotnej starostlivosti volí vlastnú cestu.

Našou úlohou je rokovať o úhradách, ktoré by zlepšili platobné podmienky pre nemocnicu. Aby sme mohli aj v súčasnosti zachovávať rozsah a kvalitu zdravotnej starostlivosti.

Na druhej strane je predovšetkým vecou nás samých, ako sa vo vnútri nemocnice vysporiadame s negatívnym hospodárskym výsledkom, aj keď je nám známe, že nastavenie pravidiel financovania zdravotnej starostlivosti k nám nie sú priaznivé. V silách manažmentu nemocnice je zlepšiť hospodársky výsledok tlakom zhora - opatreniami, ktoré zasiahnu do organizácie práce s cieľom zvyšovať efektívnosť v našom poskytovaní zdravotníckej starostlivosti. Ale bez zapojenia stredného manažmentu a ďalších zdravotníckych pracovníkov to pôjde len ťažko.

Musíme si uvedomiť, že sme všetci na jednej lodi a každé veslo a ten, ku ktorému môže hýbať, je prítlačou, ak nepracuje s ostatnými. To je to minimum, čo musí vyžadovať každý vedúci pracovník od svojich podriadených.

V záujme pacienta.

Vláda myslela aj na nemocnicu

> > >

prístrojov pre oddelenie ARO, a to: 1 defibrilátor, 2 ks anesteziologické prístroje a 1 ks monitorovacej techniky. Tak ako v roku 2008 vláda na svojom výjazdovom rokovaní v Prievidzi podporila bojnícku nemocnicu priamou dotáciou na rekonštrukciu operačnej sály gyn. pôrodnického oddelenia, tak aj teraz bez problémov uvoľnila túto čiastku pre našu nemocnicu. Takže sa nám podarilo do okresu Prievidza dostať maximum, čo samozrejme bolo výsledkom diplomatických rokovaní s jednotlivými rezortnými štátnymi tajomníkmi a ministrami. Málokto vláda venovala takú pozornosť našej nemocnici ako súčasná vláda. Samozrejme, na rokovaní vlády a rokovaní s ministerkou zdravotníctva Z. Zvolenskou sme otvorili ďalšie problémy týkajúce sa našej nemocnice a dostal som prísľub, že bude rokovať s gen. riadi-

teľom VŠZP a budú hľadať také riešenia, ktoré by nám pomohli udržať ju. Osobne sa budem zaujímať o priebeh súťaže na záchranky, ktorá by mala byť vyhlásená v mesiaci november 2013 ešte na štyri body, a to: Handlová, Nitr. Pravno, Nitr. Rudno a Nováky. Takisto, čo sa týka budúcnosti našej nemocnice, spravím z pohľadu svojho postavenia ako prednosta Okresného úradu v Prievidzi a poslancu TSK všetko pre to, aby sme ju udržali minimálne v takom režime ako dosiaľ.

Keďže sa blížila aj voľba do VÚC a opätovne sa uchádzam o dôveru občanov, chcel by som aj touto formou poprosiť o podporu nielen zamestnancov nemocnice, ale aj ďalších našich spoluobčanov. Myslím si, že pre okres Prievidza som za štyri roky môjho pôsobenia v TSK spravil maximum, a to nielen v oblasti dopravy, kde sa mi podarilo do nášho okresu priniesť investície za takmer 40 mil. eur (nákup

nových autobusov a novej techniky pre správu ciest, opravy ciest...), ale i dostať do rozpočtu položku týkajúcu sa našej nemocnice na tento rok v sume viac ako 1 mil. eur napr. na rekonštrukciu röntgenového pracoviska... Takisto v predchádzajúcich rokoch som podporil osobnou angažovanosťou a diplomatickými rokovaniami na rôznych úrovniach našu nemocnicu tak, aby sme ju zachránili,“ - odpovedal J. Stopka.

(sba)

Podakovanie

Chcela by som sa poďakovať primárovi MUDr. Ladislavovi Gerlichovi a celému personálu geriatrickej v nemocnici v Bojniciach za prikladnú starostlivosť o môjho otca počas jeho pobytu na tomto oddelení. Ďakujem im za trpezlivosť a maximálnu ľudskú obehovosť.

V dnešnej uponáhľanej dobe sa takýto prístup cení.

Irena Michalčíková

ANKETA

> > >

pracovisko potrebuje obnovu, nové prístroje, nástroje atď. Našom pracovisku je to tiež rovnaké, ale myslím si, že i napriek nedostatočným financiam je naša stravovacia prevádzka počas týchto ťažkých rokov vybavená elektrickými spotrebičmi, umývačkou riadu, bola vymenená časť okien za plastové, druhá časť výmeny sa plánuje. Veľmi by nám pomohla vzduchotechnika na odsávanie pár, ale hádam aj k tomu časom dôjde.

Naši zamestnanci pracujú naplno, skromne i napriek nízkym platom. Teší ich aspoň to, že naši stravníci sú so stravou spokojní.

MUDr. Ľubomír Kletsko, lekár chir. odd.: - Každý z nás je vo svojom živote na niečo pyšný. Každý z nás sa denne stretáva s ľuďmi, ktorí sú súčasťou jeho bytia. A osobitne v našom povolani, povolani lekára, sú práve ľudia tým najdôležitejším článkom. Naša práca je zároveň našim poslaním. Pre mňa ako lekára (chirurga) je veľmi dôležitá ľudskosť. Nie raz sa mi stalo, že po určitej dobe ma na ulici (mimo pracoviska) zastavil bývalý pacient a ďakoval mi za priateľský prístup, dobre vykonanú prácu či dokonca záchranu života. A práve toto je pre mňa ten moment, keď som pyšný sám na seba. Vtedy mám pocit, že moja práca má zmysel; pomáhať

iným. Samozrejme, že aj byť dobrým odborníkom v danom odbore patrí k povolaniu lekára. Dobrých odborníkov je v Bojníckej nemocnici veľmi veľa. Otvorená komunikácia medzi jednotlivými oddeleniami prispieva k rýchlejšej a presnejšej diagnóze pacienta. Prijemné prostredie, v ktorom sa každodenne pohybujem, mi vytvára úsmev na tvári a to pomáha nielen mne, ale aj pacient sa v mojej prítomnosti cíti uvoľnenejšie v jeho neraz ťažkom zdravotnom stave. Nemocnica dáva možnosť osobného i profesijného rastu, preto som rád, že som jej súčasťou. Jej technické vybavenie neustále napreduje, čo je veľ-

> > > str. 3

Zvyčajne ho my - zamestnanci, stretávame na jednotlivých oddeleniach našej nemocnice (v bielom oblečení, na ktorom má vyšitý znak kresťanov - malú rybku), pri lôžku chorého a trpiaceho pacienta. Pri žehnaní novonarodených detí.

Správne tušíte, je to nemocničný kaplán - páter Gerhard.

Pokúsím sa vám, milí čitatelia nemocničných novín, pár vetami načrtnúť jeho kňazský a ľudský profil. Aby ste mali, takpovediac, odpovede z prvej ruky, položila som mu zopár otázok, aby nám priblížil, v čom spočíva jeho služba chorým a trpiacim.

Kto vás duchovne formoval a prečo práve nemocnica?

- V reholi kamiliánov som prešiel formáciou. Oni boli prví, ktorí ma oslovili svojou charizmou v službe chorým. Najviac ma podnietila Ježišova myšlienka: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších, mne ste urobili.“ Sv. Kamil bol silným zosobnením týchto slov. Videl v chorých a trpiacich samotného Krista. Z toho prirodzene vyplýva, že lásku k Bohu som pretavil do lásky k blížnemu. V mojom prípade k chorému a trpiacemu pacientovi.

Ako dlho už pôsobíte v našej nemocnici?

- Je to už 9 rokov - ten čas ale letí.

Zvykne sa hovoriť, že ženám bolo dané byť súciteľné, obetavé, láskyplné... Ste muž. Vy ste skĺbili dve lásky do jednej, ako ste povedali a ja môžem iba potvrdiť, na základe dlhoročnej vďačnosti pacientov, že ste ju pretavili naozaj obdivuhodne DO OBETAVEJ a NEZIŠTNEJ LÁSKY. Dá sa to aj inak? Bez empatie, súcitu?

Deň narcisov

Dňa 12. 4. 2013 opäť vôňa narcisov z kvetinárstva pani Pisárovej z Prievidze a pripnutie symbolického kvietku nádeje spríjemnila tento deň v našej nemocnici.

Vďaka vám, ktorí ste prispeli do zbierky či už v priestoroch nemocnice, alebo na Uniklinike v Prievidzi, alebo v predajni COOP Jednota Dubnica. Vyzbierala sa suma 1400,50 eur. Celkovo sa na Slovensku vyzbieralo 889 923,10 eur.

V minulosti LPR darovala finančné prostriedky na zakúpenie EKG prístroja, digestora, Graseby pumpy, matracov so špeciálnou úpravou, polohovacích postelí, infúznej pumpy Terumo, elektrických odsávačiek, polohovacích kresiel pre podávanie chemoterapie, invalidného vozíka-sedačky, transportného vozíka pre pacientov onkologického oddelenia našej NsP.

Vedenie NsP Prievidza so sídlom v Bojniciach potešilo rozhodnutie GR Ligy proti rakovine, ktorá schválila našej nemocnici finančný príspevok vo výške 2 000 eur na nákup polohovacej posteľe a dvoch polohovacích kresiel na oddelenie pľúcnych chorôb. Po odzmluvnení onkologického oddelenia našej nemocnice zdravotnými poisťovňami v roku 2011 je veľká časť onkologických pacientov so zníženou mobilitou hospitalizovaná práve na tomto oddelení.

Vám všetkým patrí vďaka a dúfame, že v budúcom roku na Deň narcisov zasa prispějeme na dobrú vec!

(vk)

- Bez lásky k Bohu a k ľuďom by nešlo dobre vykonávať duchovnú službu. A ak tak iba povrchno. Chorí a trpiaci často intuitívne očakávajú pomoc aj zhora a ja sa snažím cez kňazskú ale aj ľudskú spolupatričnosť im sprostredkovať stretnutie s Bo-

„Lekár“ ľudských duší

hom, s jeho vše-objímajúcou a uzdravujúcou láskou, cez sviatosť zmierenia, pomazania chorých či rozhovor alebo požehnanie.

Ako dokážete časovo aj fyzicky zvládvať duchovnú službu? Všetko, čo s ňou súvisí - tu v nemocnici. V súčasnosti ste aj diecézny kňaz. Ako to stíhate? Nehrozí vám vyhorenie?

- Stíham aj nestíham... Priznávam, je to časovo, fyzicky ale aj duševne veľmi náročné a vyčerpávajúce. Deň má 24 hodín a ja som tiež iba človek. Chcem však povedať, že s Božou pomocou a pomocou dobrých ľudí to zvládam, aj keď únavu ani mňa neobchádza. Ale vyčerpaní bývajú nakoniec všetci zamestnanci v nemocnici počnúc lekármi, sestrami alebo ostatným personálom.

Nemocnica je miesto, kde sa rodí aj umiera. Iné je žehnať narodenému dieťaťu, iné zas sprevádzať človeka - byť pri ňom na ceste do večnosti. Čo to urobilo za tie roky s vašim vnútróm? Nie je to už iba akási rutina?

ANKETA

> > >

kým prínosom pre každého lekára a uľahčí nám našu náročnú a zaujímavú prácu. Treba však podotknúť, že technické vybavenie by mohlo byť z hľadiska štandardu EÚ na vyššej úrovni, pretože technická vybavenosť našej NsP zaostáva za štátmi EÚ.

Z pohľadu cudzinca musím však vyzdvihnúť ústretovosť, kolegiálnu a vysokú odbornosť u svojich kolegov.

Ďakujem za túto skúsenosť a želim Bojníckej nemocnici ešte veľa spokojných a aj pomocou nás - lekárov do budúcnosti zdravých pacientov.

Za zmienku stojí sa opýtať aj bežného a nezainteresovaného pacienta na jeho pohľad resp. názor na danú problematiku. Vždy je čo inovovať a zdokonaľovať.

- Tým, že prijímam život a smrť ako súčasť ľudského bytia dané Bohom, láskavý prístup k chorému je nutnosťou. Chce to naozaj plné nasadenie, ľudské aj duchovné. Iba to je záruka, že práca na poli Ducha postupne prehĺbuje - ľudské vnútro pa-

človeka, vždy cez bolesť. Tak to je, keď sa jednému z členov rodiny život tu na zemi končí.

Bolo silnou skúsenosťou vnímať, ako sa manželia navzájom spolu lúčia. Koľkej lásky bola schopná ťažko chorá mamička, ktorá v posledných chvíľach dáva posolstvo každému svojmu dieťaťu a hovorí o Bohu ako o tom, ktorý ju volá Domov.

Vy nerád o sebe prezrádzate „chvály“. Viem, že sa podieľate na drobnej výzdobe v priestoroch nemocnice. Mimoriadne úspešné boli aj hudobné „tabletky“ pod názvom: Hudba lieči.

- :) Aj do života chorého pacienta patrí niečo, čo ho odpúta na krátky čas od diagnóz, vnútorných obáv či bolesti. Niečo pekné a obohacujúce. Jednou z takých liečebných infúzií je aj hudba. Už niekoľkokrát zavítali a potešili tu v nemocnici chorých, ale aj zamestnancov, účinkujúci členovia hudobnej skupiny Akordeonika z Bojníc, folklórny súbor Sielnica z Lazian, žiaci ZŠ Kanianka, bratia Minárikovci z Terchovej.

Držím v ruke malú, útlú knižičku, pod názvom: Liečivé slovo na každý deň. Komu je určená?

- Myslím si, že je dobre, keď pacient využije čas v nemocnici aj na krátke zamyslenia - meditácie. Chorý si často kladie otázku: Prečo práve ja? Knižička je zostavená z krátkych povzbudivých textov na každý deň. Pozitívne naladenie chorého spolu s medicínskou liečbou napomáha v liečbe pacienta. Ďakujem za pomoc ochotným sestričkám a lekárom, ktorí mi pomáhajú sprostredkovať návštevu chorého a rešpektujú duchovné potreby našich chorých.

Chcem na záver dodať: Lekár lieči, Boh - uzdravuje.

Chcem vám, páter Gerhard, zaželať, aby ste dokázali čerpať ZHORA aj naďalej vnútornú silu a múdrosť vo vašej dôležitej a nezameniteľnej misii. Aby ste aj naďalej dokázali počúvať tých, ktorí to potrebujú v danej chvíli. Aby ste nestratili schopnosť načúvať duši. Aby ste aj naďalej vnášali TO Božie a ľudské do každého dňa.

Do života pacientov, ale aj zamestnancov bojnickej nemocnice.

Za rozhovor ďakuje: Jana

Eudmila Bátorová, referentka pre PPAm:

- Na čo som pyšná v našej nemocnici? Z pohľadu mojej práce som skutočne rada, že pracujem v organizácii, v ktorej sa dodržiavajú zákony a predpisy. Aktuálne sa sledujú ich zmeny a priebežne sa zapracovávajú do našich interných predpisov a dokumentov. Mám rada svoju prácu aj vďaka tomu, že sa mi dobre spolupracuje s mojimi oddeleniami a že sa na pracovisku (a aj v nemocnici) stretávam s ľuďmi, ktorí sú milí a ochotní kedykoľvek pomôcť nielen mne, ale každému, kto to potrebuje.

Vlasta Puškárová, referentka marke-tingového odd.: - Na čo som pyšná v našej nemocnici? ... Na rozhodnutie... nasadenie... Ako človek a pacient vnímam nemocnicu a areál, v ktorom sa nachádza, veľmi pozitívne. Nemocničné prostredie, chodby sú - aj keď nie najkrajšie a najnov-

šie - ale sú svetlé, čisté a udržiavané. Okolie nemocnice je upravené, je obkolesená zeleňou, trávou a kvetmi. Pacient počas prechádzky vníma veľa stromov, ktoré spríjemňujú pobyt na čerstvom vzduchu a tým napomáhajú k celkovému zlepšeniu zdravotného stavu.

Ako zamestnanec vidím viac, ako môže vidieť pacient alebo návštevník nemocnice. Vidím nedostatok finančných prostriedkov, niekedy až zúfalé pokusy a boj o výhodnejšie zmluvy so zdravotnými poisťovňami. Vidím ľudí, ktorí napriek tomu, že ich mzda by si dávno zaslúžila povýšenie, ochotne pomáhajú tým, ktorí to potrebujú - pacientom. Vidím každodennú mravčiu prácu pracovníkov nemocnice, či už je to zdravotnícky alebo nezdravotnícky personál. Mnohí si s úsmevom plnia svoje pracovné povinnosti. Vidím veľké

> > > str. 4

Naši jubilanti

SEPTEMBER 2013

Životné jubileum 50 rokov:

Jana Kosztolányiová, ORL odd. Viera Borková, neurologické oddelenie

Mgr. Štefan Petic, ZZS

Prac. jubileum 25 rokov v NsP:

Gizela Gablasová, odd. CS

Jana Svitková, pôrodná sála

Prac. jubileum 30 rokov v NsP:

Danka Svitková, psych. odd.

Gabriela Mjartanová, FRO

Prac. jubileum 35 rokov v NsP:

Božena Letavajová, centrálna príjmová ambulancia

Jana Mikulová, oddelenie rádiológie

OKTÓBER 2013

Životné jubileum 50 rokov:

Zuzana Pastieriková, OAIM

Danica Šafranková, OKB

Poďakovanie

Touto cestou ďakujem lekárom detského oddelenia Bojníckej nemocnice za príkladnú starostlivosť o moju dcéru počas jej hospitalizácie. Menovite primárke MUDr. Pillarovej, MUDr. Mifekovi, MUDr. Balážovej ako aj ostatným pracovníkom tohto oddelenia.

Ing. Silvia Slomkowská,
Bojnice

Pod'akovanie

Uplynuli už tri mesiace, čo sme sa navždy rozlúčili s našim milovaným manželom, otcom, starým otcom Jozefom Vrbovským.

Rana v srdci je ešte vždy hlboká, ale zostali sme dlhší poďakovanie.

A tak dovoľte, aby sme sa touto cestou srdečne poďakovali celému kolektívu chirurgického oddelenia NsP v Bojniciach pod vedením pána primára MUDr. Romana Velického za príkladnú starostlivosť a ľudský prístup počas opakovaných hospitalizácií môjho manžela na Vašom oddelení.

Vždy dobre padlo kus milého slova, úsmev či pohladenie.

Želáme Vám veľa zdravia, trpezlivosti a úspechov v ďalšej práci.

S pozdravom a vďakou
manželka Marta s deťmi

Nemocnica - vydáva ako dvojmesačník Nemocnica s poliklinikou Prievidza so sídlom v Bojniciach vo vydavateľstve Agentúra IN. Šéfredaktor: PhDr. Michal Beňadik. Náklad: 600 ex. Sadzba: Agentúra IN. Tlač: Alfaprint Martin. Distribúcia: NsP. Redakcia: Časopis Nemocnica - Agentúra IN, Škultétyho 1, 036 55 Martin, mibe3377@centrum.sk, T/F:043/430 2881, 0905-945 901. Registrácia: Ministerstvo kultúry SR pod č. EV 1870/08

Za Albínou Mikleovou

V utorok 13. augusta 2013 sme sa naposledy rozlúčili s našou bývalou spolupracovníčkou na dôchodku pani Albínkou Mikleovou.

Bola to skromná, pracovitá a obohatá žena so zmyslom pre humor. Tak sme ju poznali my, jej spolupracovníci, ale tak ju poznali aj jej priatelia a známia.

Stretnutia s ňou, či v práci, pri jej návštevách na pracovisku, keď už bola v dôchodku, alebo neskôr pri našich návštevách u nej (dožila sa 92 rokov), naplnili nás životným optimizmom, ktorý okolo seba šířila.

Radovala sa zo života a pritom stále mala pochybnosti, či si zaslúžila žiť tak dlho. Natrvalo sa vryla do našich myslí.

Češť jej pamiatke!

Bývalí spolupracovníci
z oddelenia patológie

Pod'akovania

Určíte si na mňa spomeniete, ležala som u vás s akútnou pankreatitídou, keď som išla do Bojníc na dovolenku. Prevoz slovenskou sanitkou som prežila, ale bolo to náročné. Trvalo to 3,5 h s dvoma prestávkami. Potom, čo sme dorazili do nemocnice, mi oznámili, že o nás nevedia a že majú miesto len na normálnom oddelení. Takže ma museli previezť do úrazovej nemocnice, kde ma hneď dali na JIS. Strávila som tam týždeň, bola som dokonca aj na kyslíku, nič som nejedla, len mi dávali výživu. Potom ma

konečne po týždni dali na normálne odd., kde som strávila ďalší týždeň.

Teraz som už týždeň doma, ale stále ešte nemám vyhrané, je to beh na dlhú trať...

Čaká ma ešte náročné obdobie, ale aspoň si doma užívam dcéru a manžela, aj keď toho doma veľa neurobím, po mesiaci ležania je to ťažké...

Chcem vám všetkým, ako sestričkám, sanitárom tak i doktorom, poďakovať za výbornú starostlivosť, ktorú ste mi u vás venovali, bola som naozaj spokojná. Boli ste vždy milí, ústretoví a všetko ste mi ochotne vysvetlili. Ďakujem.

Vaša pacientka z ČR Lada Švandová

Aj touto cestou chcem srdečne poďakovať lekárskemu kolektívu Gyne-kologicko-pôrodného odd. v Bojniciach pod vedením primára MUDr. Jozefa Ďurčenku. Menovite ďakujem MUDr. Ďurčenkovi, doc. MUDr. Lányimu, CSc., MUDr. Vollmanovi za ich odbornú starostlivosť a záslužnú prácu počas mojej hospitalizácie. Veľké poďakovanie chcem vyjadriť i zdravotným sestram z odd. rizikovej tehotnosti menovite p. Vierke, p. Adke, p. Anke, p. Janke za ich láskavý a priateľský prístup i odbornú starostlivosť. Počas môjho dlhodobého pobytu na tomto oddelení mi spríjemňovali ťažké chvíle. Všetkým želim mnoho zdravia a úspechov do ďalších rokov.

Mgr. Erika Čiakyová

Chcem sa touto cestou poďakovať celému kolektívu očnému oddelenia v NsP v Bojniciach, ktoré vedie pani MUDr. Ida Simonidesová, za odborný a ľudský prístup k pacientom. Za moju osobu môžem povedať, že som bol viackrát hospitalizovaný v Bojníckej nemocnici, konkrétne na očné oddelení, na operačnom zákroku sedého zákalu oboch očí, kde mi bola poskytnutá odborná pomoc na vysokej úrovni, čo sa týka prístupu k mojej osobe, ale aj k ostatným pacientom.

Môžem konštatovať, že napriek vyhrotenej ekonomickej situácii v našom zdravotníctve naši lekári a ostatný zdravotnícky personál vynakladajú vysoké úsilie, aby túto situáciu poddimenzovaného zdravotníctva zvládli ku spokojnosti našej spoločnosti, ktorá nechápe (alebo nechce chápať), že len zdravé obyvateľstvo môže dosahovať dobré pracovné výsledky, a len takéto obyvateľstvo môže byť spokojné, bez stresu, labilných psychických nálad a mať dobré medziľudské vzťahy, ktoré sú potrebné k naplneniu sna žiť v zdravej ľudskej spoločnosti.

Nedávno som ukončil VŠ štúdium zdravotníctva a sociálnej práce na VŠ sv. Alžbety v Bratislave a tiež som prisahal na Hippokratovu prísahu, ktorú naši zdravotníci naplňajú. Ako sociálny pracovník sa venujem hlavne diabetikom-seniorom ako edukátor a predseda Zväzu diabetikov v Prievidzi. Mojim cieľom je tiež prispieť mojimi vedomosťami a skúsenosťami k naplneniu cieľa, čo je pomoc a spolupatričnosť nás všetkých, ktorí prinášajú obeť vo forme pomoci ostatným spoluobčanom.

Je krásne, keď človek odchádza zo zdravotníckeho zariadenia spokojný, šťastný a zbavený bolesti. Ja osobne nemám rád reči druhých ľudí, ktorí hovoria: „Ja idem na operáciu očí do Bratislavy, Trenčína, Žiliny alebo Ružomberka. Ja som verný našej nemocnici v Bojniciach, kde mi bola vždy poskytnutá zdravotnícka starostlivosť na vysokej úrovni, ktorú som navštívil prvýkrát v r. 1963, po jej otvorení, a navštevujem ju, keď je to nevyhnutné, doteraz. Ešte raz pre všetkých veľké ĎAKUJEM.

Mgr. František Čizmadia, Bojnice

ANKETA

> > >

nasadenie a optimistický pohľad do budúcnosti. Chcem veriť a verím, že sa karta obráti a nemocnica sa nebude musieť boriť s nedostatkom financií. My, zamestnanci, sa chceme venovať tomu, čo je najdôležitejšie - liečeniu a uzdravovaniu pacientov.

Mgr. Eubica Urbancová, vedúca sektra COS: - V súčasnej dobe veľmi vysoko oceňujem ústretovosť zamestnávateľa, že aj v takej pozitívne vnímanej situácii umožňuje doplniť si vzdelanie a v dohodnutej výške preplácať náklady spojené so štúdiom. Po takom horúcom lete veľmi pozitívne vnímam montáž klimatizačných jednotiek v obslužných priestoroch operačných sál, čím sa znížilo riziko prehriatia pacientov počas operačného výkonu a záro-

veň sa zlepšilo pracovné prostredie na operačných sálach.

Personál na operačných sálach pracuje vo veľkej miere v anonymite, pacienti k nám prichádzajú po podaní premedikácie so zmeneným vnímaním. Stretnú tu "zamaskovaných ľudí", ktorým nevidieť do tváre - všetci sa zdajú byť rovnakí, každý chce mať "TÚ SVOJU OPERÁCIU" čo najrýchlejšie za sebou. Uznávanie pacientov je skôr výnimkou. (Pozrime si poďakovania v našom časopise). Preto by som chcela poďakovať všetkým spolupracovníkom z operačných sál, ktorí sa každý deň snažia podať čo najlepší výkon potrebný pre prinávratenie zdravia, prípadne zmiernenie utrpenia. Ďakujem za profesionalitu, ľudskosť, pokoru a nemalú dávku trpezlivosti.

Mgr. Dana Nechalová - technik starostlivosti o ZT: - Už dlhší čas

Chcem poďakovať ODCH nemocnice Bojnice. Veľká vďaka patrí pánu primárovi MUDr. Gerlichovi za všetko počas mojej hospitalizácie, vďaka patrí taktiež jeho zdravotníckemu personálu, lekárom a celému oddeleniu, za ich prístup. A nesmiem zabudnúť ani našu pani doktorku, nakoľko sa nachádzam v sociálnom zariadení pre seniorov v Prievidzi, pani MUDr. Mária Šamková, ešte raz ďakujem za váš prístup a ochotu.

Patrí vám veľká vďaka.

Mária Kosecová

Vo februári t.r. som si zlomila zápästie na ľavej ruke. Pretože som, nikdy nemala nič zlomené, netušila som, čo ma čaká. Vďaka prístupu lekárov, rehabilitačnej sestry a sestričkám vášho zariadenia mám ruku funkčnú.

Aj keď s oneskorením, ktoré je zapríčinené pracovnými povinnosťami, by som sa rada touto cestou poďakovala všetkým za ľudský a vysoko profesionálny prístup. Prosím vás, odovzdajte moje poďakovanie MUDr. Milošovi Panovčíkovi, ktorý mi na príjme ruku naprával, a sestričke Angelike Jakubikovej. Zvlášť, prosím vás, odovzdajte moje poďakovanie MUDr. Dušanovi Magdinovi ml., ktorý mi ruku operoval, a jeho sestričke Mgr. Juhanovej, primárke FRO MUDr. Alene Belanskej, rehabilitačnej sestry Danke Štrbákovej a pani Oľge Hanusovej.

Ďakujem všetkým menovaným a želim im zdravie, veľa síl a trpezlivosti s pacientmi, aby im vydržalo ich pracovné nasadenie a profesionálny prístup čo najdlhšie.

S úctou

Ing. Mária Tomčíková, Prievidza

Je krásne, keď človek odchádza zo zdravotníckeho zariadenia spokojný, šťastný a zbavený bolesti. Ja osobne nemám rád reči druhých ľudí, ktorí hovoria: „Ja idem na operáciu očí do Bratislavy, Trenčína, Žiliny alebo Ružomberka. Ja som verný našej nemocnici v Bojniciach, kde mi bola vždy poskytnutá zdravotnícka starostlivosť na vysokej úrovni, ktorú som navštívil prvýkrát v r. 1963, po jej otvorení, a navštevujem ju, keď je to nevyhnutné, doteraz. Ešte raz pre všetkých veľké ĎAKUJEM.

Mgr. František Čizmadia, Bojnice

v sebe nosím pocit vďačnosti ku konkrétnej osobe a priznám sa, že v nedávnej minulosti som uvažovala, ako ju vyjadriť. Netrvalo dlho a život mi sám ponúkol riešenie - náš časopis.

Svoju prácu miluje. Pri manažovaní využíva bohaté dlhoročné skúsenosti, vecnosť a presnosť výrazov. Jej rozhodovania sú objektívne a spravodlivé. Má vysoký zmysel pre čestné konanie. Učí nás rásť, vedie nás k vyšším pracovným výkonom. Je najlepším radcom pri prekonávaní pracovných prekážok. Dáva pocit istoty, vie povzbudiť. Pestuje v nás optimizmus...

Zastavujem sa na chvíľu a ozerám sa okolo seba. Prečítujem vďaka k vedúcej technického odboru Ing. Kataríne Gregorovej. Je jedinečným svetlom a stĺpom celého oddelenia.

Pripravil: (ba)